

så stor en del af den fikserede kommunale ejendomsskyld, som forholdsmæssigt falder på den fredede bygning.

Stk. 2. En ejendom, hvortil der hører frugtplantage på 2 000 m² eller derover, og som i skatteåret 1956/57 har været helt eller delvis fritaget for kommunal ejendomsskyld i henhold til § 2 i lov nr. 189 af 11. juni 1954 om beskatning af frugtplantager, er fritaget for så stort et beløb af den fikserede kommunale ejendomsskyld, som svarer til det skattebeløb, der som følge af fritagelsen ikke skulle erlægges i skatteåret 1956/57. Var fritagelsen i henhold til den ovennævnte lov af 11. juni 1954 tidsbegrænset, gælder den heromhandlede fritagelse dog kun for resten af det pågældende tidsrum. Såfremt en ejendom, hvortil der hører frugtplantage på 2 000 m² eller derover, ikke i medfør af foranstående bestemmelser er fritaget for fikseret kommunal ejendomsskyld, kan kommunalbestyrelsen meddele fritagelse herfor i samme omfang, som ejendommen i medfør af bestemmelsen i § 7, stk. 2, i lov om fiksering af ejendomsskyld til staten er fritaget for den fikserede ejendomsskyld til staten.

Stk. 3. En ejendom, der i skatteåret 1956/57 har været helt eller delvis fritaget for kommunal ejendomsskyld i henhold til lovgivningen om byggeri med offentlig støtte, er for den resterende del af den i henhold til vedkommende lovbestemmelse fastsatte fritagelsesperiode fritaget for så stort et beløb af den fikserede kommunale ejendomsskyld, som svarer til det skattebeløb, der som følge af fritagelsen ikke skulle erlægges i skatteåret 1956/57.

Stk. 4. Den ved bestemmelsen i § 19, stk. 1, nr. 3, i lov nr. 188 af 20. maj 1933 om kommunale ejendomsskatter hjemlede tidsbegrænsede frihed for kommunal ejendomsskyld af hede- og klitplantager skal også — inden for det pågældende årsmål — omfatte den fikserede kommunale ejendomsskyld.

§ 6.

De i §§ 2—3 indeholdte regler om fiksering af kommunal ejendomsskyld finder tilsvarende anvendelse ved beregning af dækningsafgift af bygningsværði.

§ 7.

Bortset fra, hvad der følger af de i dette

afsnit indeholdte bestemmelser, har det sit forblivende ved lovgivningens hidtidige regler om kommunal ejendomsskyld.

II. Andre ændringer i lov om kommunale ejendomsskatter.

§ 8.

I lov om kommunale ejendomsskatter (lov nr. 188 af 20. maj 1933, jfr. § 25 i lov nr. 100 af 14. april 1937 og lov nr. 361 af 22. december 1954) foretages i øvrigt de i nedenstående §§ 9—12 angivne ændringer.

§ 9.

Stk. 1. De i medfør af lovens § 3, stk. 1, for perioden 1. april 1955—31. marts 1959 fastsatte fradrag skal alene have gyldighed til 31. marts 1957, og ny fastsættelse af fradrag skal finde sted for de sidste 2 år af den nævnte periode. Fradragene skal fra 1. april 1957 at regne udgøre

1) i sognekommuner, i hvilke der efter det statistiske departements opgørelse ved folketællingen den 1. oktober 1955 fandtes mindst én bymæssig bebyggelse med over 3 000 indbyggere: mindst 20 000 kr., højst 35 000 kr.,

2) i de øvrige sognekommuner: mindst 14 000 kr., højst 20 000 kr.

Stk. 2. De i amtskommunerne i medfør af lovens § 3, stk. 2, for perioden 1. januar 1955—31. december 1958 fastsatte fradrag skal alene have gyldighed til 31. december 1956, og ny fastsættelse af fradrag skal finde sted for de sidste 2 år af den nævnte periode. Fradragene skal fra 1. januar 1957 at regne udgøre mindst 15 000 kr., højst 25 000 kr. Inden for disse grænser fastsættes fradragets størrelse af amtsrådet med indenrigsministerens godkendelse.

Stk. 3. Det i lovens § 3, stk. 3, hjemlede fradrag for hver beboelseslejlighed ud over én udgør fra 1. april 1957 (i amtskommunerne fra 1. januar 1957) at regne 3 000 kr.

§ 10.

Lovens § 12 affattes således:

„*Stk. 1.* Kommunal grundskyld udredes på grundlag af de værdiansættelser, der lægges til grund ved beregning af grundskyld til staten. Beregningen af kommunal ejendomsskyld sker på grundlag af ejendoms-